

Francúzsko opúšťa čoraz viac mladých ľudí, ktorí mieria za kariérou do Londýna, či ešte ďalej.

Ak by ste aj vy radi utŕžili trochu z vyzbieraných peňazí iných, máme recept...

Priemerný euroúradník je ročne 14,6 dní práceneschopný, pritom priemer v západnej Európe je 7,3 dňa.

Máme na to nárok. Na čele s Gréckom. Začmudené zelené plány.

Francúzsko sa pomaly, ale isto, stáva chorým mužom Európy. Ako približuje v emotívnom článku server Newsweek, krajinu opúšťa čoraz viac mladých ľudí, ktorí mieria za kariérou do Londýna, či ešte ďalej. Spoločnosť postupne pohlcuje fenomén nárokovateľnosti. Už dávno neplatí, že nároky majú len nevládni či chudobní. Bežné sú tak prípady, keď si vysokokvalifikovaní profesionáli užívajú štedro platenú nezamestnanosť aj niekoľko rokov. Pretože na to majú nárok.

Francúzsko je však len najvypuklejšim reprezentantom tohto prístupu, ktorý je vlastný celej Európe. Ak by ste aj vy radi utŕžili trochu z vyzbieraných peňazí iných a chcete, aby to bolo viac než len podpora v nezamestnanosti (tá je pre amatérov), mám pre vás návod. Najskôr si zadefinujte vašu oblasť. Pokojne to vezmite zoširoka, hovorte si napríklad kreatívny priemysel. Potom si dajte vypracovať štúdiu ako veľmi ste dôležitý pre spoločnosť. Ideálne by vám tá štúdia mala vyplúť váš príspevok k HDP. Pozor, teraz kľúčový moment. V štúdiu zdôraznite, že váš potenciálny príspevok spoločnosti je oveľa vyšší, pretože vy nie ste nejaký trulko, čo zvara plechy, vy ste dôležitý človek (pridaná hodnota sa tomu hovorí). Tento potenciál sa nedarí naplniť, prirodzene nie kvôli vám, ale kvôli trhovému zlyhaniu (napríklad, že spotrebiteľia sú iracionálni hlupáci a nevyužívajú toľko vašich služieb, koľko by pre nich bolo výhodné). Celá spoločnosť vašim nenaplneným potenciálom stráca. Našťastie sa to dá ľahko napraviť, samozrejme čím iným než peniazmi. Granty, garantované pôžičky, spoluúčasť, dotácie... Všetko to pekne obalíte peknými modelmi, orazítujete menami zvučných inštitúcií, dáte svojmu bruselskému lobistovi a čakáte, či motyka vystrelí. A ona v Bruseli strieľa ako guľomet.

Jednoduchšia cesta k nárokom je cez povolanie euroúradníka. Je to extrémne náročná práca plná zdravotných rizík. Nikto by sa nemal čudovať, že priemerný euroúradník je ročne 14,6 dní práceneschopný. Pritom priemer u zamestnancov v západnej Európe je 7,3 dňa, v USA 4,9 a v Ázii 2,2 dňa. Dúfajme, že aspoň naši europoslanci budú v poriadku a vymyslia nariadenie EÚ o účasti Miroslava Šatana na olympiáde. Lebo no kto už by mal nárok, ak nie on?

Od nového roka sa aj Lotyšsko stalo členom eurokrízy, pardon – eurozóny. Symbolicky práve v čase, keď predsedníčkou krajinou v EÚ je na pol roka Grécko. Netreba panikáriť, je to skôr symbolická funkcia. Predsednícka krajina organizuje stretnutia a vedie agendu zasadaní Rady EÚ, čo jej umožňuje popodstrkovať rozhovory nejakým smerom, ale reálne výsledky to nezaručuje žiadne. O čo sa Grécko bude snažiť je jasné a grécka vláda sa tým ani netají. Snahou bude vyriešiť 14 miliardovú diery vo financovaní na najbližšie dva roky a dohodnúť s veriteľmi ďalšie čiastočné odpustenie dlhu, čo je krajší názov pre čiastočný bankrot. Grécky export hlásil na konci roka 2013 výrazný prepád, takže vyrastenie z problémov sa zatiaľ odkladá.

Grécki politici sa pomaly učia šetriť, na predsedníctvo vyčlenili rozpočet 50 miliónov eur.

Aspoň ich politici sa pomaly učia šetriť. Na predsedníctvo vyčlenili rozpočet 50 miliónov eur, čo je jeden z najnižších (hoci od Dánov s ich 35 miliónovým rozpočtom sa majú ešte čo učiť). Úradníci sa tak budú musieť aspoň na pol roka na svojich kaviárových misiách trocha uskromniť. Pre zaujímavosť, slovenský rozpočet na naše predsedníctvo bude oznámený až v auguste tohto roku, dosiaľ sa hovorilo o sume 50 – 80 miliónov eur. Prijme naša vláda grécku výzvu v šetrení?

Španielsko dosiahlo európsky rekord v nezamestnanosti mladých s úrovňou 57,7%. Takéto správy po rokoch už moc nevzrušujú, preto španielsky bulvár vďačne prijal zistenia o zapletení princeznej Crisitiny do podvodov s daňami a prania peňazí. Neprijemnosti dostihli aj bývalého rumunského premiéra. Za prijatie úplatku dostal štyri roky väzenia.

Portugalci dostali od Európanov kopec peňazí na udržanie svojej neefektívnej ekonomiky v chode, no aj tak frflú. Počas návštevy európskych špičiek sa miestni politici posťažovali, že veritelia vôbec nie sú "flexibilní" a neberú do úvahy "miestne špecifiká". Tak pardon, nabudúce sa už posnažíme!

Nemeckí spotrebitelia doplácajú na obnoviteľné zdroje v krajine 20 miliárd eur ročne. S takými nákladmi musí byť nemecký vzduch čistejší ako v ríši elfov, poviete si. Ale chyba lávky, produkcia elektriny z uhlia je v Nemecku najvyššia od roku 1990. Kde urobili zelení centrálni plánovači chybu?

A plánovať neprestávajú. Štyri najväčšie ekonomiky EÚ údajne žiadajú Komisiu, aby na rok 2030 stanovila cieľ znížiť emisie oxidu uhličitého do roku 2030 o 40% oproti úrovni z roka 1990 (dnes platí cieľ 20% do 2020). Dôvod je dokonca nielen ekologický, ale aj ekonomický! Vraj to pomôže rozbehnúť investície do zelených technológií za desiatky miliárd. To ako keby ste argumentovali, že zákaz áut povedie k rozmachu výroby rebrinákov a zamestná milióny nosičov. Britská vláda chce už dnes kvôli zníženiu emisií znížiť maximálnu povolenú rýchlosť na úseku diaľnice M1 na 60 míľ za hodinu, teda asi 96 kilometrov v hodine. Postupne sa k tým rebrinákom dopracujeme.

Štyri najväčšie ekonomiky EÚ žiadajú Komisiu, aby na rok 2030 stanovila cieľ znížiť emisie oxidu uhličitého o 40%.

Ale končiť treba s humorom. Do USA zabudlo doraziť globálne otepľovanie a tak tam mrzne až praská. To nie je vždy na škodu, napríklad to donútilo utečeného väzňa nahlásiť sa nazad do basy.

Užite si krásny januárový víkend pri vode!

Martin Vlachynský
9.1.2014